

שאף הן היו באותו הנם. ואי לאו האף טעמא לא היו חייבות משום דנשים פטורות ממזנות עשה שאומן גרמא אף ע"ג דלרבעה כוסות דרבנן כעין דלורייתא מיקון: **ה"י באותו הנם.** פ"י רש"ס שעל ידם נגאלו וכן במגילה ע"י אסתר וצמנוכה ע"י יהודית וקשה דאף משמע שאין עיקר^א ועוד דבירושלמי גרים שאף הן היו באותו ספק משמע צלותה סכנה להשמיד להרוג ולאבד^ב והא דלמרינן דפטורות מסוכה א"ע^ג דאף הן היו באותו הנם כי כסכות הושבתי התם בעשה דלורייתא^ד אבל דלרבעה כוסות דרבנן מיקנו גם לנשים כיון שהיו באותו הנם: **שאתאן** חי יצא. משמע דלמחלה בעי מוניה וכן צ"ל שלשה שאלנו (ברכות ד' ט): אמרינן הכל מודים בזום של זרעה שאין מצרכין עליו עד שיתן לתוכו מים וקשה דצ"ל שלשה שאלנו (שם נ"א) אמר י' דברים נאמרו בזום של זרעה וזריך חי ורש"י פ"י שם דלא דקאמרין דלרין חי היינו שימנוהו חי בזום זרעה המזון^ה לפאוקי שלא ימוגו בזום זה וישפוך בזום אחר ויבדק ור"ת פ"י דחי דהתם היינו מויה ולא מויה דלמזר צנן סורר (סנהדרין ד' ע"ג) אינו נעשה צן סורר עד שישמע יין חי ומוקי לה בזמיה ולא מויה והא דמשמע דהמוזיא יין (שבת ד' ע"ג) שמזוגו כראוי דקאמרין כדי שימוגו ועמוד על רביעית היינו בצרכת הארץ דלמזר צפרק שלשה שאלנו (ברכות ד' נ"א) ומוסיף בצרכת

רבינו הגנאל

וארבע כוסות הללו צריך שיהא בהן כדי מדינת כוס יפה, ויקמא לן דכוס יפה הוא כוס של ברכה והוא רביעי. שתאן חי אמר רבא די יין יצא די חירות לא יצא. שתאן בבת ארת אמר רבא די יין יצא די ארבע כוסות לא יצא. השקה מהן בניו ובני בתו יין יצא. והוא דשתה רובא דכסא. מיתבי ארבע כוסות הללו צריך שיהא בהן כדי רביעית תרומה ואחד מווג אחד חדש ואחד ישן. ופרקי' כוס יפה הוא רביעית תרומה חזק שיעורא. ר' יהודה אמר צריך שיהא בהן מראי יין כרביעית אל תרא יין כי יתאדם. ת"י ארבע כוסות הללו צריך שיהא בהן כדי רביעית אחד אנשים ואחד נשים ואחד תנוקות. ר' יהודה היה מחלק לתנוקות קליות ואנשים כדי שישאלו, וכן היה רבי טרפון עושה.

האף הן היו באותו הנם. ואי לאו האף טעמא לא היו חייבות משום דנשים פטורות ממזנות עשה שאומן גרמא אף ע"ג דלרבעה כוסות דרבנן כעין דלורייתא מיקון: **ה"י באותו הנם.** פ"י רש"ס שעל ידם נגאלו וכן במגילה ע"י אסתר וצמנוכה ע"י יהודית וקשה

שאף הן היו באותו הנם^א ר' יהודה אמר שמואל ארבעה כוסות הללו צריך שיהא בהן כדי מדינת כוס יפה שתאן חי יצא שתאן בבת אחת יצא השקה מהן לבניו ולבני ביתו יצא שתאן חי יצא אמר רבא יידי יין יצא די חירות לא יצא שתאן בבת אחת^ב רב אמר בדי יין יצא די ארבעה כוסות לא יצא השקה מהן לבניו ולבני ביתו יצא אמר רב נחמן בר יצחק יהוא דאשתי רובא דכסא מיתבי ד' כוסות הללו צריך שיהא בהן כדי רביעית אחד חי ואחד מווג אחד חדש ואחד ישן רבי יהודה אומר צריך שיהא בו טעם ומראה יין קתני מיהת כדי רביעית ואת אמרת כוס יפה אמרי אידי ואידי חד שיעורא הוא דימאי כדי מדינת כוס יפה דקאמר לכל חד וחד דהוי להו כוליהו רביעית רבי יהודה אומר צריך שיהא בו טעם ומראה אמר רבא מאי טעמא דרבי יהודה דכתיב יאל תרא יין כי יתאדם ת"ר הכל חייבין בארבעה כוסות הללו אחד אנשים ואחד נשים והאחד תינוקות א"ר יהודה וכימה תועלת יש לתנוקות ביין יאלא מחלקין להן קליות

האף הן היו באותו הנם. ואי לאו האף טעמא לא היו חייבות משום דנשים פטורות ממזנות עשה שאומן גרמא אף ע"ג דלרבעה כוסות דרבנן כעין דלורייתא מיקון: **ה"י באותו הנם.** פ"י רש"ס שעל ידם נגאלו וכן במגילה ע"י אסתר וצמנוכה ע"י יהודית וקשה

שאף הן היו באותו הנם^א ר' יהודה אמר שמואל ארבעה כוסות הללו צריך שיהא בהן כדי מדינת כוס יפה שתאן חי יצא שתאן בבת אחת יצא השקה מהן לבניו ולבני ביתו יצא שתאן חי יצא אמר רבא יידי יין יצא די חירות לא יצא שתאן בבת אחת^ב רב אמר בדי יין יצא די ארבעה כוסות לא יצא השקה מהן לבניו ולבני ביתו יצא אמר רב נחמן בר יצחק יהוא דאשתי רובא דכסא מיתבי ד' כוסות הללו צריך שיהא בהן כדי רביעית אחד חי ואחד מווג אחד חדש ואחד ישן רבי יהודה אומר צריך שיהא בו טעם ומראה יין קתני מיהת כדי רביעית ואת אמרת כוס יפה אמרי אידי ואידי חד שיעורא הוא דימאי כדי מדינת כוס יפה דקאמר לכל חד וחד דהוי להו כוליהו רביעית רבי יהודה אומר צריך שיהא בו טעם ומראה אמר רבא מאי טעמא דרבי יהודה דכתיב יאל תרא יין כי יתאדם ת"ר הכל חייבין בארבעה כוסות הללו אחד אנשים ואחד נשים והאחד תינוקות א"ר יהודה וכימה תועלת יש לתנוקות ביין יאלא מחלקין להן קליות

רשב"ם

שאף הן היו באותו הנם. ואי לאו האף טעמא לא היו חייבות משום דנשים פטורות ממזנות עשה שאומן גרמא אף ע"ג דלרבעה כוסות דרבנן כעין דלורייתא מיקון: **ה"י באותו הנם.** פ"י רש"ס שעל ידם נגאלו וכן במגילה ע"י אסתר וצמנוכה ע"י יהודית וקשה

האף הן היו באותו הנם. ואי לאו האף טעמא לא היו חייבות משום דנשים פטורות ממזנות עשה שאומן גרמא אף ע"ג דלרבעה כוסות דרבנן כעין דלורייתא מיקון: **ה"י באותו הנם.** פ"י רש"ס שעל ידם נגאלו וכן במגילה ע"י אסתר וצמנוכה ע"י יהודית וקשה

האף הן היו באותו הנם. ואי לאו האף טעמא לא היו חייבות משום דנשים פטורות ממזנות עשה שאומן גרמא אף ע"ג דלרבעה כוסות דרבנן כעין דלורייתא מיקון: **ה"י באותו הנם.** פ"י רש"ס שעל ידם נגאלו וכן במגילה ע"י אסתר וצמנוכה ע"י יהודית וקשה

האף הן היו באותו הנם. ואי לאו האף טעמא לא היו חייבות משום דנשים פטורות ממזנות עשה שאומן גרמא אף ע"ג דלרבעה כוסות דרבנן כעין דלורייתא מיקון: **ה"י באותו הנם.** פ"י רש"ס שעל ידם נגאלו וכן במגילה ע"י אסתר וצמנוכה ע"י יהודית וקשה

האף הן היו באותו הנם. ואי לאו האף טעמא לא היו חייבות משום דנשים פטורות ממזנות עשה שאומן גרמא אף ע"ג דלרבעה כוסות דרבנן כעין דלורייתא מיקון: **ה"י באותו הנם.** פ"י רש"ס שעל ידם נגאלו וכן במגילה ע"י אסתר וצמנוכה ע"י יהודית וקשה

האף הן היו באותו הנם. ואי לאו האף טעמא לא היו חייבות משום דנשים פטורות ממזנות עשה שאומן גרמא אף ע"ג דלרבעה כוסות דרבנן כעין דלורייתא מיקון: **ה"י באותו הנם.** פ"י רש"ס שעל ידם נגאלו וכן במגילה ע"י אסתר וצמנוכה ע"י יהודית וקשה

האף הן היו באותו הנם. ואי לאו האף טעמא לא היו חייבות משום דנשים פטורות ממזנות עשה שאומן גרמא אף ע"ג דלרבעה כוסות דרבנן כעין דלורייתא מיקון: **ה"י באותו הנם.** פ"י רש"ס שעל ידם נגאלו וכן במגילה ע"י אסתר וצמנוכה ע"י יהודית וקשה

האף הן היו באותו הנם. ואי לאו האף טעמא לא היו חייבות משום דנשים פטורות ממזנות עשה שאומן גרמא אף ע"ג דלרבעה כוסות דרבנן כעין דלורייתא מיקון: **ה"י באותו הנם.** פ"י רש"ס שעל ידם נגאלו וכן במגילה ע"י אסתר וצמנוכה ע"י יהודית וקשה

האף הן היו באותו הנם. ואי לאו האף טעמא לא היו חייבות משום דנשים פטורות ממזנות עשה שאומן גרמא אף ע"ג דלרבעה כוסות דרבנן כעין דלורייתא מיקון: **ה"י באותו הנם.** פ"י רש"ס שעל ידם נגאלו וכן במגילה ע"י אסתר וצמנוכה ע"י יהודית וקשה

האף הן היו באותו הנם. ואי לאו האף טעמא לא היו חייבות משום דנשים פטורות ממזנות עשה שאומן גרמא אף ע"ג דלרבעה כוסות דרבנן כעין דלורייתא מיקון: **ה"י באותו הנם.** פ"י רש"ס שעל ידם נגאלו וכן במגילה ע"י אסתר וצמנוכה ע"י יהודית וקשה

האף הן היו באותו הנם. ואי לאו האף טעמא לא היו חייבות משום דנשים פטורות ממזנות עשה שאומן גרמא אף ע"ג דלרבעה כוסות דרבנן כעין דלורייתא מיקון: **ה"י באותו הנם.** פ"י רש"ס שעל ידם נגאלו וכן במגילה ע"י אסתר וצמנוכה ע"י יהודית וקשה

האף הן היו באותו הנם. ואי לאו האף טעמא לא היו חייבות משום דנשים פטורות ממזנות עשה שאומן גרמא אף ע"ג דלרבעה כוסות דרבנן כעין דלורייתא מיקון: **ה"י באותו הנם.** פ"י רש"ס שעל ידם נגאלו וכן במגילה ע"י אסתר וצמנוכה ע"י יהודית וקשה

א) [שבת כג. מגילה ד. ערכין ג. ג.] מיר לת, א) [בב"ב ו'הא"ש ליתא מיעות רב אמר, ד.] [מגילה ד. ג.] [שבת ע"ג, א.] [מגילה ד. ג.] [דברים טז, ח.] [ועיין מוספות מגילה ד. ד"ה שאף הן]; ט) ערך עשה, ו) [ועי' מוספות ברכות כ: ד"ה מודים וכו'];

תורה אור השלם

א. אל תרא יין פי יתאדם פי יתן בבוש עינו יתחלק בבישורים; משלי כב לא

הגהות הב"ח

א) רשב"ם ד"ה ה"ג וכו' ודיעו שלמה פ"י שכן מקשה וכו' קאמר רובע רביעית צין סוגן;

מוסף תוספות

א. [ד] לפירושו היה לו לומר שהן. מוס' מגילה ד. ב. לכן נראה דה"פ דאף הן היו וכו', כלומר שאף להן נעשה גם כמו לאנשים. מוס' ר"פ. וכן בפסח שהיו משועבדות לפרעה במצרים וכן בחנוכה הגיירה היתה מאד עליהן. מוס' מגילה שם. ג. לא נתייבבו נשים מטעם שאף הן היו באותו הנם. מוס' הא"ש. ד. ומוגו בתוכו. שם. ה. דשייך מיתה בכלי. מוס' כ"ב פ"א;

מקורות

א. רשב"ם ד"ה ה"ג וכו' ודיעו שלמה פ"י שכן מקשה וכו' קאמר רובע רביעית צין סוגן;

מקורות

א. רשב"ם ד"ה ה"ג וכו' ודיעו שלמה פ"י שכן מקשה וכו' קאמר רובע רביעית צין סוגן;

מקורות

א. רשב"ם ד"ה ה"ג וכו' ודיעו שלמה פ"י שכן מקשה וכו' קאמר רובע רביעית צין סוגן;

מקורות

א. רשב"ם ד"ה ה"ג וכו' ודיעו שלמה פ"י שכן מקשה וכו' קאמר רובע רביעית צין סוגן;

מקורות

א. רשב"ם ד"ה ה"ג וכו' ודיעו שלמה פ"י שכן מקשה וכו' קאמר רובע רביעית צין סוגן;

מקורות

א. רשב"ם ד"ה ה"ג וכו' ודיעו שלמה פ"י שכן מקשה וכו' קאמר רובע רביעית צין סוגן;

מקורות

א. רשב"ם ד"ה ה"ג וכו' ודיעו שלמה פ"י שכן מקשה וכו' קאמר רובע רביעית צין סוגן;

מקורות

א. רשב"ם ד"ה ה"ג וכו' ודיעו שלמה פ"י שכן מקשה וכו' קאמר רובע רביעית צין סוגן;

מקורות

א. רשב"ם ד"ה ה"ג וכו' ודיעו שלמה פ"י שכן מקשה וכו' קאמר רובע רביעית צין סוגן;

(א) ס"א ויעשה זכיו ולא יתמה תרי יעשה זכיו, (ב) ונכרת יט. וס"ג, (ג) נחמות ת: ז"ק (ד) וסנהדרין: כ: ז"ק ס. ז"ב ק: יצמות ע"י, (ה) [נמנדר ו], (ו) [ז"ל רבא],

תורה אור השלם

1. ושא ז"י פניו אליך וקשם לך שלום: במדבר ו כו
2. וזכרתי ז"י ושמרתי: במדבר ו כד

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לטובה מצטרף לרעה לא מצטרף אם שמה כו':

מוסף רש"י

עשרה כוסות. להנרות לו בשמה כדמכבי (משלי לא) תנו שכן לאובד יין למני נפש (נחבות ח). שהמלך פורץ גדר. גדרות של אמרים, לעשות לו דרך. קצר מצות לפדסו או לכרמו (נחבות עו: וכע"ז סנהדרין ב: א): פורץ גדר שדה אמרים לעשות לו דרך ולאליטסין שלו, דלמרינו זב"ב (ט: ב) דרך המלך אין לה שיעור (ב"ק ט) ולא יטה ימין ושמאל, ונפסי כפרסת המלך נפקא לן מקרא, ונראה צעיר דמחבב לבנתי רוס לבצו מחוץ קדוש גדולה משל אחיו, כדדרישין מני והכתי הודול מחוץ (ש"ב ב"ב צ:).

מוסף תוספות

א. שהיה יושב שם בקבע אין זו פגיעה. מוס' ז"מ פד.

ערבי פסחים פרק עשירי פסחים

קי.

**עין משפט
גור מצוה**

- א [מ"י פ"ג מהל' אכל הל' ט]:
- ב [מ"י פ"ה מהל' מלכיס הל' ג]:

רבינו חננאל

השתה [שתין] כוסות דמו בראשו, ואם ראה פני השוקף או ישיטן או יצא לבית הכסא אינו חושש. עשה (ווגות) כוסות אין בהן משום זוגות מדתקניהו רבנן בבית האבל. וישמך שהוא סוף ג' תבות, ויחנך שהוא סוף חמשה, שלום שהיא תיבה שביעית, הני כלהו לא מצטרפי לרעה. כלומר כוס הג' אינו מצטרף עם הד', ולא הו' עם הו' ולא הו' עם הו'. רבה בר לואי דאיתוק משום דאתביה לרבה בפירקא. אמר יוסף שידא, אתרי קטלינן בין בשוגג בין במזיד, ארבעה במזיד מוקינן.

(א) נראה דהיא לבינו רבא אחת בגמרא דאם יין או יוצא לבית הכסא אינו חושש משום זוגות ו"ע.

מלוה באנפי נפשה היא. ואין מצטרפין זה לזה: **אחא** נמלך הוא. ואין מצטרפין לזוגות: **הכי קאמר לא יאכל חרי ויעשה לרכיו אפילו פעם אחת.** או אם שמה לא ישמש: **דילמא חליש.** מחמת תשמיש אידי דזוגות קאי מיתרע: **שלא ראה פני השוק.** זין כוס לכוס: **ולא אמרן.** דמרעי ליה זוגות אלא ללאת לדרך אחר הזוגות אבל לעמוד צביתו לית לן צה: **מני כשורי.** כששמה כוס זה מסתכל בקורה זו וכשהוא שומה שני מסתכל בשאללה ולפי חשבון הקורות מזההר צוגות: **כי הוה שפי חד כסא מנקטא חרי כסי.** דהוה להו תלמא: **אדם השוגג שאני.**

מצוה באפי נפשה הוא לא יעשה צרכיו תרי אמאי נמלך הוא אמר אבבי הכי קאמר לא יאכל חרי וישתה תרי ולא יעשה צרכיו אפילו פעם אחת דילמא חליש ומותרע ת"ר שותה כפלים דמו בראשו אמר רב יהודה אימתי בזמן שלא ראה פני השוק אבל ראה פני השוק הרשות בידו אמר רב אשי חזינא ליה לרב חנניא בר ביבי דאכל כסא הוה נפיק וחזי אפי שוקא ולא אמרן אלא לצאת לדרך אבל בביתו לא אמר ר' זירא ולישן כלצאת לדרך דמי אמר רב פפא ולצאת לבית הכסא כלצאת לדרך דמי ובביתו לא והא רבא מני כשורי ואבבי כי שתי חד כסא מנקיט ליה אימיה תרי כסי בתרי ידיה ורב נחמן בר יצחק כי הוה שתי תרי כסי מנקיט ליה שמעיה חד כסא חד כסא מנקיט ליה תרי כסי בתרי ידיה ורבי אדם חשוב שאני אמר עולא עשרה כוסות אין בהם משום זוגות עולא לטעמיה דאמר עולא ואמרי לה במתניתא תנא **עשרה כוסות תיקנו חכמים בבית האבל ואי ס"ד עשרה כוסות יש בהן משום זוגות היכי קיימי רבנן ותקנו מילתא דאתי לידי סכנה אבל תמניא יש בהן משום זוגות רב חסדא ורבה בר רב הונא דאמרי תרוייהו ושלום לטובה מצטרף לרעה לא מצטרף אבל שיתא יש בהן משום זוגות רבה ורב יוסף דאמרי תרוייהו ויחונך לטובה מצטרף לרעה לא מצטרף אבל ארבעה יש בהן משום זוגות אבבי ורבה דאמרי תרוייהו וישמך לטובה מצטרף לרעה לא מצטרף ואודא רבא לטעמיה דרבא אפקינהו לרבנן בארבעה כוסות אע"ג דאיתוק רבא בר ליואי לא חש לה למילתא דאמר ההוא משום דאותבן בפירקא הוה אמר רב יוסף אמר לי יוסף שידא אשמדאי מלכא דשידי ממונה הוא אכולהו זוגי ומלכא לא איקרי מזיק איכא דאמרי לה להאי גיסא אדרבה מלכא [רתחנא הוא] מאי דבעי עביד **ע"ש** שהמלך פורץ גדר לעשות לו דרך ואין מוחין בידו אמר רב פפא אמר לי יוסף שידא בתרי קטלינן בארבעה לא קטלינן בארבעה מזקינן בתרי בין בשוגג בין במזיד בארבעה קמא במזיד אין בשוגג לא ואי אישתלי ואיקרי ונפק מאי תקנתיה לינקוט זקפא דידיה דימיניה בידא דשמאליה וזקפא דשמאליה בידא דימיניה ונימא הכי אתון ואנא הא תלתא ואי שמיע ליה דאמר אתון ואנא הא ארבעה נימא ליה אתון ואנא הא חמשה ואי שמיע ליה דאמר אתון ואנא הא שבעה נימא ליה אתון ואנא הא שבעה הוה עובדא עד מאה וחד ופקע שידא אמר אממיר אמרה לי רישתינהו דנשים כשפניות האי מאן דפגע בהו בנשים כשפניות נימא הכי חרי חמימי בדיקולא בוייא לפומיכו נשי דחרשייא קרח קרחייכי פרח פרחייכי איבדור**

רשב"ם
מלוה באנפי נפשה היא. ואין מצטרפין זה לזה: **נמלך הוא.** דתשמיש ראשון גמר ביאתו וצטל תאווה: **הכי קאמר לא יאכל חרי ויעשה לרכיו אפי' פעם אחת.** כלומר אדם שאכל זוגות יזהר בעצמו שלא ישמש מנטו אחרי כן עד זמן מרובה דילמא חליש מחמת תשמיש ואידי דזוגות קאי מיתרע מוליה: **כפלים.** כמו זוגות: **דמו בראשו.** עון מיתתו על ראשו מוטל שהוא ממת עלמו: **זמן שלא ראה פני השוק.** זין כוס לכוס: **ולא אמרן.** דמרעי ליה זוגות אלא ללאת לדרך אבל לעמוד צביתו לית לן צה: **מני כשורי.** כששמה כוס זה מסתכל בקורה זו וכשהוא שני מסתכל בשאללה ולפי חשבון הקורות יזהר צוגות וצכל פעם ופעם עושה כן אע"פ שאינו יואל לדרך: **אבבי כי הוה שפי חד כסא מנקטא ליה אימיה חרי כסי.** דהוה להו תלמא וצכך מומנים אותם צידא שלא יצוא הדבר לידי סכחה ויעמוד צוגות: **אבבי עיברתו אמו מת אביו ילדתו אמו מתה אמו והא דלמר אבבי אמרה לי אם היא מרצינמיה הואי צקדושין (ד' ט:):** **אדם השוגג שאני.** דמסרי שדים נפשיהו לאזוקי: **עשרה כוסות זוגות.** וכל שכן טפי: **עשרה כוסות סיקנו צבית האבל.** צפרק קמא דכתובות [ח]: מפרש טעמא: **שלום.** מיצה שביעית היא דכתיב [נמנדר ו] ישא ה' וגו' לטובה מצטרף אם שמה ששה ושמה השביעי מצטרף לטובל הזוגות: **אבל לא לרעה.** שאם ישמה כוס שמיני אחריו אין שמיני מצטרף על השביעי להזיק וצברא הוא כיון שצרכן בשלום שהוא מיצה שביעית אין שום הזיק צעולם: **רבה ורב יוסף.** כמו שהיו הדורות זו אחר זו היו מקליין צוגות והולכין ופוחתין: **רבא אפקינהו בארבעה.** פעמים הרבה כשהיו נפטרין ממנו היה משקן ופעמים שלא היה משקן אלא ארבעה כוסות ונפטרין. ואף על גב דמרין רצהו לעיל [קט"ז] כוס של צרכה כו' אלמא קצירא ליה דארבע יש בהן משום זוגות אי לא משום כוס של צרכה איכא לתרוצי דנהי דארבע להזיק ליכא למיחש לכפסים מיהא איכא למיחש כדלקמן [ע"ז] והלכך איצטרך רבא לתרוצי לעיל הכי דלית להו לרבנן לתקוני מילתא דאתי צה לידי סכנה ואפילו סכנת כשפים: **דאוסבן צפירקא.** שהקשה לי צענת הדרשה וציישני צרצים שדרכו היה להקשות לו צרצים: **לא איקרי מוזיק.** אין רגיל צכך דגנאי הוא לו ולא חיישין לזוגות דמילתא דלא שפחא היא ומיהו זימנין דניזוק והרועה להחמיר ולעשות נטירותא יתירתא עבד: **צברי כסי קטלינן ליה.** משום זוגות: **איקרי ונפק.** צוגות מהו תקנתיה: **זקפא.** גדול: **אי שמע.** ואפילו קול אדם או קול אשה דלמר ד' נימא איהו חמשה שלא יעמוד צוגות: **עד מאה וחד.** שהיה עד מונה זוגות והוא היה מוסף אחת שלא לעמוד צוגות: **פקע שידא.** מרוב צער: **רישתינהו דנשים כשפניות.** גצירתן של נשים כשפניות השולטת עליהן ומלמדתן אמרה לי דבר זה: **חרי חמימי בדיקולא בוייא.** כואה חמה צפלים קרושין ונקובין: **לפומיכו נשי דחרשייא.** קרח כשפניות: **קרח קרחייכו.** יהי רצון שימרטו אותן שערות שלכם שאתם מכשפין בהן: **פרח פרחייכו.** הרוח ינשא אותם פירווי לחם שאתם מכשפות צו. ונראה לי דהאי דכתיב צנשים כשפניות ציחוקאל (ג) הגני אל כסתומיכה אשר אתנה מנודדות שם את הנפשות לפורחות אחד מכלי אומנות של כשוף: איבדור